

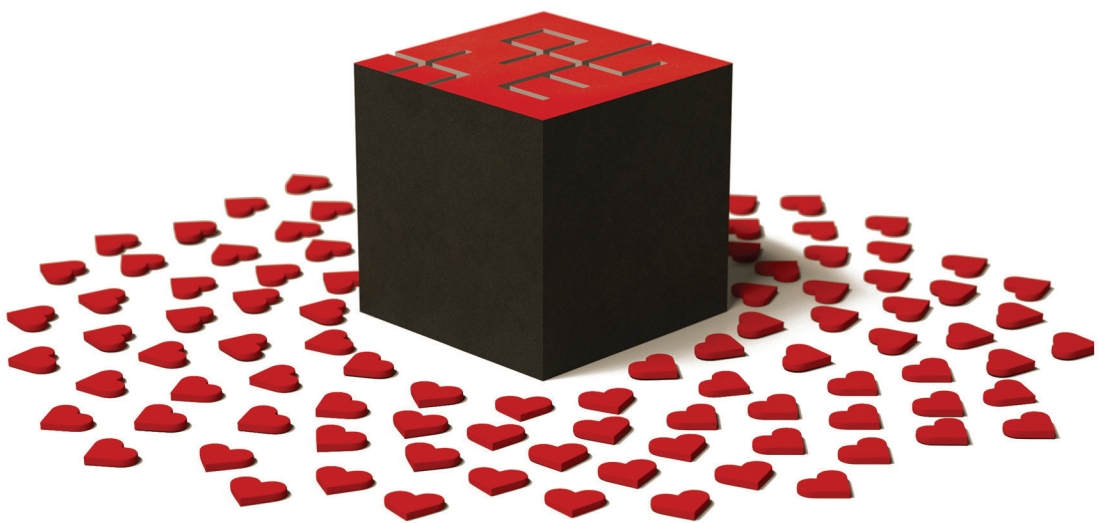

نشریه عین
دوره جدید

شماره هفتم

توضیحات سوژه اصلی و ایده شماره هفتم نشریه عین - جاکف شی

و الحسین و محمد و ابی
حسین و حسین و حسین

نشریه عین؛ شماره جاکفشی	۲
ایده‌ها و موضوعات مرتبط با شماره «جاکفشی»	۴
ملاحظات واقعاً مهم	۸

دوره جدید عین

نشریه عین در دوره جدید با «قیمه امام حسین علیه السلام» شروع شد و با «بلندگو»، «رَبَّنَا» و «نخ» ادامه پیدا کرد و به «کوچه» رسید.

شماره های اخیر

در پنجمین شماره عین یعنی «کوچه»، گفت و گو را محور قرار دادیم و آن را راه حلی مؤثر و درمانی مورد نیاز برای شکاف اجتماعی و گسستگی دل ها در جامعه معرفی کردیم. دغدغه ی «گفت و گو» و هم صحبتی خیرخواهانه، محبت آمیز و دلسوزانه در شماره ششم هم ادامه پیدا کرد اما حال و هوای متفاوتی داشت. فضای خاص و نورانی ماه رمضان بر شماره «سفره» حاکم بود و در تار و پود روایت ها و یادداشت ها و بخش های مختلف، سفره، بهانه و زمینه ای برای جمع شدن و حرف زدن معرفی می شد. در منظر بعدی عین و در گام هفتم هم به «جاکفشی» می رسیم.

بخش دوم

ایده‌ها و موضوعات مرتبط با شماره «جاکفشی»

در این شماره، ایده‌ای یک‌خطی یا کلیدواژه‌های مشخص تعیین نشده است. نویسندگان می‌توانند با تکیه بر استعاره‌ها و مفاهیمی که از این نماد دریافت می‌کنند، روایت‌ها و قصه‌های مرتبط را بنویسند. در ادامه، برخی ایده‌ها و موضوعات پیشنهادی ارائه شده‌اند.

مهم‌ترین ایده‌ها:

در یک نگاه مرز بین بیرون و درون هیأت

نشانه‌ای از تعلقات

بی‌کفشی و پابره‌نه بودن

کفشداری‌های حرم‌ها و اماکن مقدس و
مزارشدها

جاکفشی خانه و اتفاقات مرتبط با آن مثل
وسایل تزئینی (آینه، گلدان و...)

دزدیده شدن کفش

مرتب کردن و جفت کردن کفش‌ها توسط
خدام یا افراد گمنام

توبه جناب حر و آویختن چکمه

تنوع کفش‌ها

از کفش‌های رسمی و واکس خورده تا دمپایی‌های ساده؛ کفش‌ها می‌توانند نشان‌دهنده طبقه اجتماعی، سبک زندگی و شخصیت آدم‌ها باشند

حافظه‌ی اشیاء

کفش‌ها بسیاری از اوقات همراه ما هستند و به جاهایی که رفته‌ایم آگاه‌اند.

احادیث خَاصُّ النَّعْلِ

(به معنای پینه‌زن کفش) گفتارهایی از پیامبر اکرم (ص) در بیان جایگاه و فضایل امام علی (ع)

کفش‌های بین الحرمین

از دحام کفش‌هایی که به احتمال زیاد صاحبانشان پیدا نخواهند شد. البته این یک زاویه دید نسبت به ماجراست.

سبد کفش‌ها

گاهی در هیأت یا حرم‌ها، دوستان یا خانواده کفش‌هایشان را کنار هم می‌گذارند و مجبورند با هم برگردند و به نوعی به هم گره می‌خورند.

واکس زدن کفش

در برخی کفشداری‌ها کفش‌ها واکس زده برگردانده می‌شود و در حاشیه برخی هیأت‌ها یا اماکن مقدسه هم افرادی حضور دارند و به صورت صلواتی کفش‌ها را واکس می‌زنند

در قامت لباس

می‌توانند در زمره لباس‌ها باشند و ویژگی‌های آنها را داشته باشند؛ مثل پوشانندگی و محافظت

مراقبات

ویژه

برخی افراد در گذاشتن کفششان مراقبت می‌کنند تا کفش‌های دیگران کثیف نشود.

فرهنگ ایرانی-اسلامی

جاکفشی بیشتر یک امر ایرانی □ اسلامی است و در سایر فرهنگ‌ها شاید به این شدت وجود نداشته باشد.

فاخلع نعلیک

آیه شریفه ۱۲ سوره مبارکه طه؛ پس کفش خود را از پایت بیفکن؛ زیرا تو در وادی مقدس طوی هستی و داستان حضرت موسی

روایت هنری کفش‌ها

استفاده از مضامین فیلم‌هایی که به کفش مربوط هستند یا در بخشی از آن اشاره‌ای کلیدی به کفش و جاکفشی می‌شود.

فرمانده و کفش داری

فرماندهی که پوتین سربازهایش را واکس می‌زد؛ خاطره شهید زین الدین و فرماندهانی شبیه ایشان و خاطرات دفاع مقدسی

ملاحظات واقعاً مهم

مخاطب نشریه «عین»، عموم مردم و فرهنگ عامه است. در فرآیند نوشتن باید نکاتی را در نظر داشته باشیم که به ارتباط بهتر با این مخاطب کمک کند. در ادامه به این نکات اشاره می‌شود، اما باید چهار اصل کلیدی را حتماً رعایت کنیم:

حجم مطلب

روایت و یادداشت کوتاه باشد
(بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ کلمه).

بیان غیر مستقیم

از کلیشه‌ها، شعارزدگی و بیان مستقیم حرف‌ها و ایده‌ها جداً پرهیز شود؛ مفاهیم باید در دل داستان قرار بگیرند.

هنر روایت

زبان روان و داستانی باشد؛ اصطلاحات سخت و جملات پیچیده مخاطب را از متن دور می‌کند.

حرف تازه متن!

متن باید «آن» داشته باشد! یعنی حرف تازه، تجربه‌ی زیسته و خاطره‌ای جالب، یک روایت متفاوت و بیان ایده جدید یا زاویه دید تازه به موضوعی قدیمی

داوری و اصلاح

داوران نشریه، متون دریافتی را بر اساس معیارهای بالا و ملاحظات زیر بررسی می‌کنند. در صورت نیاز، بازخوردهای لازم را به نویسندگان ارائه می‌دهند تا متن پیش از ورود به فرآیند ویرایش و طراحی، اصلاح و بهبود یابد.

حجم مطلب

- داستان‌ها و یادداشت‌های ارسالی حداکثر بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ کلمه باشند.
- در این حجم کم، باید همه جزئیات روایت در خدمت پیام اصلی باشند و متن دچار حاشیه‌پردازی نشود.

سبک نگارش

- متن باید روایی، شیوا، ساده و بدون تکلف باشد تا برای عموم مخاطبان قابل فهم باشد.
- «(عین)»، خانواده را یکی از ارکان اصلی خود می‌داند؛ بنابراین مناسب است روایت‌ها باید رنگ و بوی خانوادگی داشته باشند.
- اصطلاحات تخصصی، عبارات پیچیده یا جملات دشوار را حذف کنید.
- پیام اصلی را به صورت غیرمستقیم و در قالب داستان، تمثیل یا استعاره منتقل کنید و آن را در دل داستان بگنجانید.
- متن را از کلیشه‌های رایج دور کنید؛ تکرار جملات شعاری یا مفاهیم نخ‌نما، تأثیرگذاری را کاهش می‌دهد.
- نمادهای شماره (مثلاً نخ، کوچه، سفره و...) را بیش از حد به صورت مستقیم به کار نبرید. استفاده بهینه و کمینه از این نماد می‌تواند تعمیق متن و واداشتن مخاطب به تفکر را به همراه داشته باشد. به جای اشاره مستقیم، بگذارید این مفاهیم در روایت جاری شوند.
- نکته طلایی: اگر بتوانید روایت یا تجربه‌ای شخصی را که به موضوع مرتبط است در متن بیاورید، نوشته شما مؤثرتر خواهد شد.

محتوای مرتبط با مخاطب

- به دغدغه‌های واقعی و ملموس مخاطب هیأتی یا کسانی که ارتباطی، هرچند کم‌رنگ، با هیأت دارند بپردازید.
- حس همدلی و صداقت را در متن حفظ کنید. روایت‌ها نباید صرفاً توصیفی باشند؛ باید درگیرکننده و واقعی باشند.

